

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 11

Fylke: Hedmark

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Ringerike

Emne: *Ymse attakfør.*

Bygdelag: Heggeriælt

Oppskr. av: *Audur Ropir*

Gard: Heggerisch

(adresse):

G.nr. 3 Br.nr. 7914

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

*Gjermund Gjermunds, f. 1881 på Heggeriælt. Bonde. Br. nr. 14, Gjermunds
Gjermund Heggeriælt, f. 1890 på Heggeriælt. Bonde. Br. nr. 7, Jons.*

SVAR

I, A.

1-6. Når dei reissta ein åkse med mykje kruke i, fekk kva verkerøtene slike dei vor.

B.

1-6. Bregur = ikke mykta som før.

II, A og B.

Taug og var fyrst sjølvsoyt illkj i Engerdal, men G.G. og G.H. hengor ^{at} sma brukar på Heggeriælt tok sjøgras og skjifte om væren i førtunipa. Han brukte ei lang stang med to tjåiar i enden, ein til hver side.

III Akjent.

IV

1. Hestemøkk vert ikke rygga som før på Heggeriælt na.
Den kida ein mykta hestemøkkna slik, so den

Madda nest, drog lange vegr for å samle noko
langs sommervegar og andre stader der det ferdast mykti
nest

2.

årvist før. Det var hoveddaring, det "Dei som ikke
vart slukt med a mykt hestemøkk som
før før jordiske verdskrigen. Grunnen var at
det vart for arbeidsamt

Hestemøkk vart ikkje brukt til før i siste
siste krigen.

2. Hestemøkk vart oftast ikkje gitt ublaaede.

3. Hestemøkk vart koke (i eit par timer?)

saman med høymo, agur o.l. Oftast vart det
strøgd nytel på nio ein ga den hekka.

Kvar kū fekk 15-20 l. for dagen. Grisen fekk
ikkje hestemøkk.

IV

1. Det er slukt med a koke soipe nā. Det vart
slukt overlag samstundes med hestemøkk, før
jordiske verdskrigen. Grunnen var at det vart for
arbeidsamt a' varmtill

ein koke i kryppgrasen på eldstad i fjæst.

Allt fjør i Trysil-Eikerdal hadde eldstad

degra fekte soipe i ei krebøtte.

Soipa koke.

2. Det vanlege var a koke soipe på høy, helst på
utslet med mykt kvarme og grovgreas for
det gav best smak^{på} logen. Nelles kunne ein ha
opp mykt auna: høymo, potetgras nā
det jamust, kvarmerot, oftest far a' setja
smak på logen. Koke G.G. eller G.U. kinsar
at det vart koke soipe på eit korrbaut hi
nybarr (fortalt av Thia Falgstoen, f. på Heggen
ca. 1880).

Det var altsi koke soipe på nytel, men dei
nybare var det vanleg a' stro nytel (krypp) på
soipo nān ein ga kū den.

3. Sørpa var alltid gitt buekka.
4. Det er ukjent at nabovert mykte som sørpe.
5. Rein fôr ikke tak i drøkk i Heggereid
6. Rein fôr ikke tak i smak i Heggereid.
7. Det var ikke vanleg å koka annan bog (læg) enn den ein fikk når ein hadde røpe. Rein mytte dat sørleg "sterkt" høy i røpe for å få god smak på logen, t.d. høn på utslett med mye kramme og grovgras, likemus krammerot, potetgras o.l. Ukjent at ein mytte beremunnesle i sørpa, kvelte. Rølue gikk mina som dei var (I.A, 1-6)

VI

Fiskeavfall som fôr ukjent.